

1768.

1. Heberstein, Adam Franciscus: *Judiciali veri vala-
ris pactorum successorum, tam jure Romano,
quam Germanico, adversus errores interpretum.*
2. Henne, Rud. Christoph, *Ord. jurconsultorum Decanus:*
... *Solemnia inauguralia Corti Christianici Lohde*
... *indict simulque de fidejussore, liberato licet*
scholae principali, ad solvendum obligato, quaedam
praefatus.
3. Henne, Rudolph. Christ: *De personis ex mandato*
praesumpto in judiciis agentibus.
4. Henne, Rudolph Christophorus, *Decanus Ordinis jur-*
consultorum solennia inauguralia Fran. Fubini
Schneiter, Nichi Weismantel ... *indict simulque*
nonnulla de spatio a giudice commissis praemittit.

5. Hume, Rudolph. Christ: Selecta quaedam de pro- 10
curatoribus capituli
6. Hume, Rud. Christoph, Ordinarius jurisconsultorum Decanus 11
Solennis inauguralis Dr. Joannis Frederici Scholze
simulque de solutione in gravissimam causam impa- 11
lanti quaedam praefatur. 1.
7. Schmidt, Joann. Friedrich, Victor Weismantel: 2
De cura feminarum secundum jus Saxonicum et
statuta Infantis ex principis medicis.
8. Schorch, Hieronymus Fredericus, Facult. juridicae Decanus 3
lectori benevole s. p. d. (ad Dissertationem inang. Joanni
Francisci Heberstent iuritat.)
9. Schorch, Hieronymus Fredericus: lectori benevole s. p. d. 4
(ad Dissertationem inang. Caroli Adolphi Kützeli iuritat.)

10. Schorch, Hieronymus: Quaestiones speciales circa officium
Civium testamentum.

11. Simon, Johannus: Brevis juris ecclesiastici Germanici
notitia.

1769.

1. Doering, Fredericus Ludovicus: De juribus, quae nasci-
tur et posthumis in iure successione competunt.

2. Hanne, Rudolphus Christoph: De jure fidei, et hypothecae
facitae fisco in bonis administratorum rerum fisco-
rum competente.

3. Schorch, Hieronymus: Lectori benemerito s. p. i.
(ad Dissertationem inay. Armini, dicitur Ueberhardi ino. Tel.)

4. Schorch, Hieronymus: De actione publiciana
adversus ipsam rem dominum competente.

5. Spitz, Joann. Christoph., Facult. jur. Decan. Decanus & Lectori benevole s. p. d. (ad Dissertationem in ang. Joann. Janseni Tringalt Kemtneri invitat)
6. Spitz, Joann. Christoph., Facultati jur. Decan. Decanus & Lectori benevole s. p. d. (ad Dissertationem in ang. Joann. Jacobi Rodolphlegii invitat)
7. Spitz, Joann. Christoph., Facult. jur. Decan. Decanus & Lectori benevole s. p. d. (ad Dissertationem in ang. Caroli Augusti Neumerkeri invitat)
8. Spitz, Joann. Christoph., Facult. jur. Decan. Decanus & Lectori benevole s. p. d. (ad Dissertationem in ang. Petri Ludovici Diering invitat)
9. Spitz, Jo. Christoph.: De jure donationum inter vivos.
10. Spitz, Jo. Christoph.: De jure consuetudo, & juris perito, legalis et tabula maxime diversa.

Pr. 16. Num. 1

1768, 2

2

PERANTIQUÆ ELECTORALIS ACADEMIÆ
ERFVRTENSIS

RECTOR

MODO ORDINIS IVRECONSVLTORVM DECANVS
D. RVD. CHRISTOPH.
HENNE, ICTVS

EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS MOGVNTINI CONSI-
LIARIVS REGIMINIS, ORDINIS ICTORVM ET IVDICII ELECTO-
RALIS PROVINCIALIS ADSESSOR, NEC NON CODICIS ET
IVRIS FEVDALIS PROFESSOR PVBLICVS ORDINARIVS,

SOLEMNIA INAVGVRALIA

NOBILISSIMI ET CLARISSIMI IVRIVM CANDIDATI

DN. CAROLI CHRISTIANI LOHDE,

IEHSERA-LVSATI,

CIVITATIS NEOSTADTIENSIS AD ORLAM POLYGRAPHI,

IBIDEMQVE IVRIS PRACTICI

AD DIEM XXIII. MARTII MDCCLXVIII.

IN AVDITORIO IVRIDICO COLLEGII ANSELMINI
PERAGENDA

INDICIT,

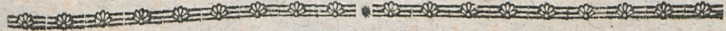
SIMVLQVE DE

FIDEIVSSORE, LIBERATO LICET

DEBITORE PRINCIPALI, AD SOLVENDVM

OBLIGATO,

QVÆDAM PRÆFATVR.

ERFORDIAE,

AERE HENR. RVD. NONNII, ACAD. A TYPIS.

212
P

§. I.

Perpetuam esse inter fideiussorem & debitorem principalem relationem, atque prioris obligationem non posse stare, posterioris sublato vinculo, ipsa euincit non solum ratio, sed & legum positivarum clara loquuntur verba, a IUSTIS PAVLO a) & ULPIANO b) pronuntiata. Ea enim est fideiussionis in iure praescripta forma, ut semper praesupponat principalem obligationem, eique per modum accessionis cohaereat c) quare non potest fieri non, nisi ut sublata principali, ipsa quoque corruat d) quae ita, disponentibus legum sancitis, obtinent, ut ne quidem reseruat (per singulare pactum inter creditorem & debitorem principalem initum), contra fideiussorem competentibus iuribus, huius obligatio facta ac recta possit seruari, illo non consentiente, non enim potest creditor suo efficere pacto priuato, ut inde laedatur ius tertii, vel inuertatur & deterior reddatur ipsius conditio e)

a) l. 68. §. ult. ff. de fideiuss.

- b) l. 7. §. I. ff. de transact.
- c) l. 34. ff. de fideiuss
- d) l. 78. ff. de Regulis Iuris.
- e) l. 3. ff. de transact.

§. II.

Vti vero extra omnem dubitationis aleam positum est, sublata principali obligatione, tolli & fideiussoris accessorium vinculum, ita pariter exploratum habetur, omnem obligationem, aut ipso iure aut mediante exceptione auferri, a) variis autem contingere potest modis, vt ipso iure obligatio extinguatur, eiusdemque efficacia inanis reddatur, hunc in sensum referenda est, solutio a debitore principali praestata b) cum enim soluere, in iure nihil aliud denotet, quam obligationi ex quocunque fonte promanata, satisfacere, promissis stare, & legem contractus adimplere, prout exinde fluit aliter, et soluere hic sumi in sensu generali, atque ad omnes spectare contractus & pacta, ex quibus obligatio originem trahit. Nec minus hanc in classem pertinet compensatio, utpote quae vice solutionis fungitur c) eundemque cum illa producit effectum. Quin idem etiam asseramus de nouatione d) ac reliquis in iure nostro proditis modis tollendarum ipso iure obligationum, eo minus nobis haeret dubium, quo certius constat, quod eadem militante legis ratione, etiam eadem sibi locum vindicet, iurum dispositio. Hisce modis, cum penitus profigetur vis obligationis, fideiussorem etiam liberari, per se patet, & ipsa rei natura importat.

a) l. 72. princ. ff. de solut.

b) Tot.

- b) Tot. Tit. Inst. quibus mod. toll. obligat.
c) l. a. ff. de compensat.
d) l. 4. C. de nouat.

§. III.

In alia omnia vero tunc est eundem, si non ipso iure, sed ope oppositæ exceptionis principalis liberetur debitor, hoc enim pacto non penitus sufflaminatur obligationis vinculum, sed effectus solum ipsius infringitur & eliditur virtute obiectæ exceptionis, operæ igitur pretium facturi sumus, si quæstionem: vtrum debitore principali mediante opposita exceptione liberato, etiam liberetur fideiussor? sub incudem reuocemus, quam quæstionem adhibita distinctione, inter exceptionem realem, & personalem, resoluentiam, putamus. Quodsi adsit exceptio realis v. g. pacti conuenti, doli mali, metus causa a) ea & fideiussori emolumento cedit, ita, vt eadem se possit defendere exceptione b) quia hæ exceptiones ipsam respiciunt rem & causam, vti vero pactum, dolus malus, metus iniustus, & violentia adhibita, inefficacem reddunt obligationem, summo iure adhuc obtenantem, ita non potest fieri non, nisi vt etiam accessorium fideiussoris enervent, obligandi vim, hac tamen cum differentia supra in medium prolata, quod non ipso iure, sed vi harum exceptionum, & eo tempore demum pereat, quo est opposita & probata eiusmodi exceptio.

- a) Tit. Inst. de Exceptionibus.
b) l. 30. ff. de fideiuss.

§. IV.

Si vero principali debitori competat exceptio personalis,

nalis, tunc quidem mediante ea, se quoad suam tueri potest personam, minime vero per illam a vinculo quo tenetur fideiussor, se immunem reddere potest, quoniam enim omnes hęc exceptiones, certam supponunt personę qualitatem. hęc autem personę qualitas non est communicabilis, sed offibus quasi personę coheret, & ex singulari ratione certis quibusdam personis hęc exceptiones sunt indulgę, ad fideiussorem extendi non possunt a) sed potius hic, non obstante liberatione principalis debitoris ad soluendum adstringitur. In classẽm vero harum exceptionum referimus, exceptionem beneficii competentię, & quę similis sunt farina, ac ita comparatę, vt beneficia ex speciali iuris dispositione quibusdam personis concessa, contineant. Substitit igitur hic obligatio accessoria, principali licet sublata.

a) l. 7. princ. ff. de Exceptionibus, l. 24. ff. de re iudicata. §. ult. Inst. de Replicat.

§. V.

Deinde tali in casu liberato debitore principali non liberatur fideiussor, quando hic non habet regressum contra reum principalem, ipsumque compellere non potest, vt sibi restituat, quod soluit, competit enim regulariter fideiussori actio mandati vel negotiorum gestorum contraria ad indemnitatem consequendam a) quoniam eo ipso, quo soluit, debitum a reo contractum, peculiare ipsi exhibet officium & beneficium, quod illi non debet esse damnosum. Tres autem in iure nostro proditi sunt casus, vbi per modum exceptionis

ceptionis a regula, solus tenetur fideiussor, nec solvens habet regressum contra debitorem principalem, ita ut ei nec competat mandati, nec negotiorum gestorum actio.

- a) §. 6. Instit. de fideiuss. l. 10. §. fideiussores ff. mandati.

§. VI.

Agmen horum casuum ducit, si quis fideiusserit pro debitore invito ac repugnante a) hoc casu cessare regressum ipsa rei natura postulat, exulat enim hic vlla actio, qua regressum exercere, ac indemnitate consequi possit, dum enim contradixit debitor fideiussori, ipsi invito non potuit obtrudi beneficium, neque etiam supra in medium prolatae actiones, consensum vel expressum, vel praesumptum supponentes institui poterunt.

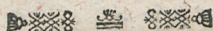
- a) l. § 3. ff. mandati. l. 40. ff. cod. l. fin. C. de negot. gest.

§. VII.

Alter casus est, si fideiussor donandi animo intercesserit a) & liberalitatis exercendae causa creditori securitatem praestiterit, quo in casu eo minus regressum contra debitorem principalem habet, quo certius constat, non posse fideiussorem ea repetere, quae donavit, sed potius per donationem debitorem irrevocabile adeptum esse ius, invito non auferendum.

- a) l. 9. §. non solum ff. de scito Maced. l. 32. ff. de pactis. l. 5. princ. ff. de liberat. legat.

§. VIII.

§. VIII.

Agmen horum casuum claudit, si fideiussio in propriam facta fuerit utilitatem, & ad fideiussorem pecunia pervenerit, quo casu pro reo ipso accipitur, illiusque sustinet personam, quia vero actio mandati & negotiorum gestionis, alienam requirunt utilitatem, illæ huic negotio plane non accommodari poterunt, deficiente autem actione, deficit etiam omnis iudicialis aditus, ac obstat agenti, exceptio non competentis actionis.

a) l. 24. ff. de pactis. l. 5. in princip. & in §. 1. ff. de liberat. legat.

§. IX.

Plura quin in medium hoc de argumento, proferamus, profusionis inauguralis, & temporis arctis limitibus, prohibemur, præsertim cum illud in lectione, quam vocant cursoria ad l. 22. ff. de pactis plena manu tractare, nobisque otium facere sibi proposuerit,

NOBILISSIMVS ET CLARISSIMVS
DN. CAROLVS CHRISTIANVS LOHDE,
 IVRIVM CANDIDATVS PRÆSTANTISSIMVS,
 CIVITATIS NEOSTADTIENSIS AD ORLAM POLYGRAPHVS
 IBIDEMQVE IVRIS PRACTICVS,

qui de iis, quæ ad natiuitatem ipsius, ac res suas huc usque feliciter peractas, spectant, sequentia propriis retulit verbis:

Ego

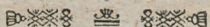
Ego, CAROLVS CHRISTIANVS LOHDE, natus
 sum Iehseræ, in Lusatia inferiori, Anno Millesimo Septin-
 gentesimo Trigesimo quinto, patre THEODORO DAVIDE
 LOHDE, Ministro verbi diuini, qui ante multos iam annos
 decessit, ac matre IOHANNA CHRISTIANA, HALPI-
 TII, Pastoris Neozauchiensis filia. Statim in teneris annis,
 tam in religione Christiana, quam primis scientiarum principi-
 is, per praeceptores, Metigium & Harnischium priuatum
 instructus sum, & posthac Sorauiam abii, vbi in Lyceo præce-
 ptoribus, Achille Winckelmanno, Wendcio & aliis viris
 bene meritis vsus sum praeceptoribus. Cum hic in humanioribus lite-
 ris quosdam feceram progressus, & eo perductus eram, vt altiora
 studia prosequi possem statim elegi studium Iuridicum, & Anno
 MDCCCLVI. in Academiam inclyticam Lipsiensem profectus sum.
 Hic prælectionibus interfui Virorum doctissimorum ac bene me-
 ritissimorum, & quidem in Philosophicis beati Mulleri, in iure
 autem præsertim Hommelii, iam Ordinarii Facultatis Iuri-
 dica Lipsiensis, Baueri, Richteri, Breuningii & Ba-
 chii, ex quibus Bauerus, tum temporis Ordinarius & Bach-
 us etiam iam morte obierunt. Per triennium hic commoratus,
 examini pro Candidatura Facultatis Iuridicae me subiecti, & cum,
 Disputatione solita peracta, Ordo ille ICeorum incliticus omnino
 B dignum

dignum me iudicaret, qui res forenses peragere possim, Anno MDCCLIX. coram summo Regimine Dresdensi elaborato ex Actis publicis Specimine, ad praxin admissus. statim Actuarii munus in Praefectura Electorali Sax. Arnshaugkiensi subii, ubi duce beato Redlichio, Viro amplissimo & consultissimo, qui huic Praefecturae praepositus erat, & qui tot tantaque in me contulit beneficia, ut memoriam eius ad cineres usque colam, omnem in rebus forensibus operam impendi, & tandem accidit, ut a Senatu Civitatis Neostadiensis munus Polygraphi, quo adhuc fungor, mihi collatum fuerit.

Cum igitur nunc e re sua Noster ducat, ad summos adspirare utriusque Iuris honores, literis ordini nostro exhibitis, ad consueta admitti specimina petiit, ad quae admisus, non textus solum ipsi praescriptos, ea qua decet accurate exposuit, sed & ad quaestiones in Examine rigorose propositas, ea promittuntur respondit, ut nulli dubitaverimus, quin ad reliqua in cathedra publica edenda specimina aditum Ipsi patefacere, Ipsumque summis iurium honoribus omnino dignum iudicare possimus. Quem in finem futuro die Mercurii hora IX. matutina ad I. 22. ff. de pactis commentabitur, ac hac commentatione finita, Inaugurale suum specimen

DE

DE MANDATO PRÆSVMTO

me præside contra dissentientium obiectiones tuebatur.
Quo vero actui huic panegyrico debitus concilietur splendor. Reuerendissimus & perillustres DN. Academia procancelarius, singularum Facultatum Decani, Seniores, Assessores & Professores, vnicuique civium Academicorum corona, ea qua decet submissione & humanitate inuitantur & rogantur. Publ. sub Sigillo Facult. Iuridicæ, Dominica Iudica MDCCLXVIII.

L. S.

DE MANDATO PRAESBYTERI

In nomine domini Amen. Nos Johannes
 Episcopus servus servorum dei
 salutem in domino sempiternam
 omnibus dilectis filiis Praesbyteris
 et Clericis in Christo salutem
 et apostolicam benedictionem.

L. 2.

ERFUERT, Diss., 1768/69

f

86.

1768, 2

2

PERANTIQUÆ ELECTORALIS ACADEMIÆ
ERFVRTENSIS

RECTOR

MODO ORDINIS IVRECONSULTORVM DECANVS
D. RVD. CHRISTOPH.
HENNE, ICTVS

EMINENTISSIMI PRINCIPIS ELECTORIS MOGVNTINI CONSI-
LIARIVS REGIMINIS, ORDINIS ICTORVM ET IVDICII ELECTO-
RALIS PROVINCIALIS ADSESSOR, NEC NON CODICIS ET
IVRIS FEVDALIS PROFESSOR PVBLICVS ORDINARIVS,

SOLEMNIA INAVGVRALIA

NOBILISSIMI ET CLARISSIMI IVRIVM CANDIDATI

DN. CAROLI CHRISTIANI LOHDE,

IEHSERA-LVSATI,

CIVITATIS NEOSTADTIENSIS AD ORIAM POLYGRAPHI,

IBIDEMQVE IVRIS PRACTICI

AD DIEM XXIII. MARTII MDCCLXVIII.

IN AVDITORIO IVRIDICO COLLEGII ANSELMINI
PERAGENDA

INDICIT,

SIMVLQVE DE

FIDEIVSSORE, LIBERATO LICET

DEBITORE PRINCIPALI, AD SOLVENDVM

OBLIGATO,

QVÆDAM PRÆFATVR.

ERFORDIÆ,

AERE HENR. RVD. NONNII, ACAD. A TYPIS.

